

Zelenický spravodaj

ČASOPIS EV A.V. CZ V HORNÝCH ZELENICIACH

ročník XXIII

tretie mimoriadne číslo

apríl 2020

PROGRAM PRENOSOV ROZHLASOVÝCH A TELEVÍZNYCH SLUŽIEB BOŽÍCH ALEBO POBOŽNOSTÍ

1. 4. o 17:30h Rádio Regina - pobožnosť
5. 4. o 13:00h (Kvetná nedeľa) TV LUX - Služby Božie
8. 4. o 17:30h Rádio Regina - pobožnosť
10. 4. o 9:05h (Veľký piatok) Rádio Slovensko - Služby Božie
10. 4. o 10:00h (Veľký piatok) Jednotka - Služby Božie
12. 4. o 15:00h (Veľkonočná nedeľa) TA3 - Služby Božie

Každodenne si môžete na internete vyhľadať množstvo duchovných povzbudení pre dospelých, mládež aj deti, ktoré pripravujú pracovníci našej cirkvi na rôznych úrovniach organizačných jednotiek. Niektoré adresy si nájdete aj na : www.ecav.sk , www.zdecav.sk, fb: BAS ECAV SK

PRIPOJTE SA do skupiny OLEJ na messengeri, ktorá každodenne zoskupuje členov nášho zboru a priateľov ku večernej pobožnosti. Ponúkame tam dve piesne z Evanjelického spevníka, čítané slovo z Biblie a modlitbu ako podklad ku Vášmu večernému stíšaniu.

Pripojiť Vás môžeme na Vaše požiadanie v krátkej správe na messenger (meno: Olina Kolar) alebo Vás môže pripojiť niekto z členov skupiny...

Ak neviete ako na to, volajte na 0944 067 969 (Olina Kolar)

KVETNÁ NEDEĽA A VEĽKÝ PIATOK – začiatok a koniec Tichého týždňa

„Vtedy si farizeji hovorili: „Vidíte, že nič nezmôžete?! Hľa, celý svet ide za ním!““ Jn 12, 19

Viera v srdci nie je niečo, čo nám môžu zobrať alebo natisnúť. Je jedno, aké sú vonkajšie okolnosti. Ak my v Kristovi poznáme Pána, nikto a nič nemôže zmeniť náš vzťah k Nemu.

Vo svetle takejto viery mi nikdy neznala dobre veta, práve v čase tichého týždňa často vyslovovaná: „*Ten zástup, ktorí Ježišovi pri jeho vstupe do Jeruzalema (Kvetná nedeľa) volal na slávu Hosana!, ten istý zástup pri Jeho súdení (Veľký piatok) hlasno volal Ukrižuj Ho, ukrižuj!*“

Ako by mohol ten istý zástup, ako by mohli tí istí ľudia raz Ježiša oslavovať a o pár dní Ho už nenávidieť!? Veď je veľmi nepravdepodobné, priam nemožné, aby tí istí ľudia, ktorí ešte pred vzkriesením dokázali v Ježišovi Nazaretskom poznať Boha, dávidovského kráľa, aby tí istí ľudia „chytení“ vonkajšou náladou chceli Ježiša zničiť. Veď človek predsa nie je taký vrtkavý! Ten, kto verí v Krista, ten Kristovi neobráti chrbát! Kto sa v pokore, s prejavom úcty Ježišovi pokloní, ten už nikdy nebude o ňom myslieť ani hovoriť zle, nebude Mu škodiť a najmä Ho nebude znevažovať len preto, že to robí pobláznená (po *falošných svedectvách* zástupy boli od strany manipulantom *podnietené* [Mk 15,11], *nahovorené* [Mt 27,20]), krdľu, čriede, zvieracím zoskupeniam podobajúca sa väčšina!

Čo si vy o tomto myslíte? Je možné, aby sa človek, ktorý pozná láskavého Boha, pod vplyvom nejakých okolností od Boha odvrátil a stal sa Jeho aktívnym nepriateľom?

S nádejou, že veta „*Ten zástup, ktorí Ježišovi pri jeho vstupe do Jeruzalema (Kvetná nedeľa) volal na slávu Hosana!, ten istý zástup pri Jeho súdení (Veľký piatok) hlasno volal Ukrižuj Ho, ukrižuj!*“

je len nešíkovnou dedukciou, som sa pustila do pátrania v Svätej knihe. Mala som pri tom veľkú túžbu nenájsť tam takúto vetu a dokázať, že človek poznajúci Krista zostáva Kristovi verný.

Môžete si aj sami urobiť podobný výskum. Posledný vstup Krista do Jeruzalema na osliatku opisujú evanjelisti Matúš 21, Marek 11, Lukáš 19 (v závere kapitoly) a Ján 12. Záver súdneho procesu s Kristom s poznámkou o rozhodnutí zástupu „Ukrižuj Ho!“ opisujú evanjelisti Matúš 27,15-26, Marek 15,6-15, Lukáš 23,13-25 a Ján 18, 39-40.

Čo sme zistili?

Nie je v Biblii napísané, že tí, ktorí ho vítali a tí, ktorí ho chceli ukrižovať boli jedni a tí istí!

Môžeme predpokladať dvojaký názor na Ježiša medzi ľuďmi. Jedni si Ho vážili, boli Mu naklonení a chválili to, čo urobil (v texte o vítaní Ježiša sú spomenuté mnohé zázraky, ktoré konal a tiež vzkriesenie Lazára, ktoré priamo predchádza tomuto dňu). Jeho skutky vyvolali v ľuďoch slávnostnú pieseň „Hosanna! Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom, kráľ Izraela!“ a vyprovokovali ich k slávnostnému uvítaciemu rituálu „nabrali palmových ratolestí, vyšli mu v ústrety, prestierali na cestu svoje plášte“. Nadšenie týchto, ktorí Ježiša s veľkou nádejou vítali bolo také veľké, že opačnej strane, ktorá čakala Ježiša potichu a chystala úklady proti Nemu zobrali každú nádej na úspech. „Vtedy si farizeji hovorili: „Vidíte, že nič nezmôžete?! Hľa, celý svet ide za ním!““

Takéto zistenie je pre mňa povzbudzujúcim. Tí, ktorí oslavujú Boha, môžu byť takí hlasní, že prehlušia tých, ktorí volajú proti Bohu. Tí, ktorí pracujú v mene Božom môžu byť takí usilovní, že ich skutky budú mať prevahu nad opačnou stranou. Zdvihnime rukávy a spojme hlasy. V súčasnosti to musí byť len mimo kostola, v teréne, taká hlasná a jasná oslava skutkom a svedectvom o viere, že budú vidieť naše dobré skutky a velebiť nášho Otca, ktorý je v nebesiach [Mt 5], že každému odporcovi Krista bude jasné, že proti Bohu - Láske nič nezmôžu, lebo celý svet ide za Ním! [Jn 12] Bratia a sestry milujúci Krista, musíme byť na tomto svete hlasnejší od tých, ktorí milujú iných bohov. Naše skutky musia byť hlasné, tak ako tie Kristove. Živá oslava Dobrého Boha musí všetkých presvedčiť, že v Ňom je Pravda, Život, Radosť!

Na Kvetnú nedeľu môže tu kázeň mať svoj koniec a na Veľký piatok si k tomu musíme povedať aj druhú časť:

Nie je v tej našej Biblii napísané, ani že to neboli tí istí ľudia – raz volajúci, Hosana!, potom zas Ukrižuj ho!. Tá nepríjemná veta „Ten zástup, ktorí Ježišovi pri jeho vstupe do Jeruzalema volal na slávu Hosana!, ten istý zástup pri Jeho súdení hlasno volal Ukrižuj Ho!“ môže byť veľmi pravdivou. Možno vieme aj zo skúsenosti svedčiť, že je to dosť možné. Keď Ježiš prichádzal, tešili sa, lebo v súvislosti s Jeho osobou mali svoje očakávania. Keď prišiel, robil iné, nie to, čo oni čakali. Mohli byť sklamaní, rozčarovaní, nahnevaní a mohli veľmi pobúrene vystupovať proti Nemu!

Ježiš však bez ohľadu na jedných aj druhých (alebo na tých istých raz ho chváliacich potom potupujúcich) a práve pre nich (alebo pre jedných aj pre druhých) išiel na kríž. Všetkých rovnako miloval – absolútnou láskou, ktorá urobí všetko, čo je v jej moci, aby pomohla, aby zachránila. Nezáležalo na tom, čo vtedy urobí človek. Boh vedel, čo On chce urobiť pre človeka. Boh vtedy zachránil človeka pre večnosť.

Aj dnes viac záleží na Tom, Ktorý počúva naše modlitby a pozoruje svedectvá našich skutkov, ako na našom výkone. V tom je naša nádej. Kríž je našou nádejou. Nádejou keď blčíme vierou, aj keď nás vietor okolností sem-tam kolíše. Zavesme sa na kríž, aby sme nezahynuli. OKO

MODLITBA: Dovoľuješ, aby sme hľadali pomoc u Teba

Svätý a zvrchovaný Bože, dovoľuješ, aby sme hľadali pomoc u Teba. Preto prichádzame a prosíme: pomôž nám v biede našich vín a zlyhaní. Pomôž nám v ťažkostiach zápasov a v únave. Pomôž nám v bezradnosti nášho rozhodovania. Pomôž nám v boji so sebecktvom a strachom. Pomôž nám, keď chceme pomáhať ľuďom, a nevieme to. Pomôž nám v našom hľadaní, ako čeliť zlobe a nešťastiam vo svete. Pomôž nám v úzkostiach starostí a choroby. Pomôž nám, keď sa nám šťastie či nešťastie stáva skúškou. Pomôž nám vždy Ti patriť, tešiť sa Tvojou láskou, oslavovať Ťa svojim životom, V Tebe nachádzať svoju záchranu. Pomôž k tomu v tejto chvíli nám a všetkým, ktorí už bez Tvojej pomoci **nemôžu žiť**.

Z knihy Volanie s predvoľbou Nebo, vydavateľstvo Transciscus, pripravila Soňa Lopuchová

VEĽKÁ NOC

„Nebojte sa! Hľadáte Ježiša Nazaretského, toho ukrižovaného? Vstal! /Bol vzkriesený!“ Mk 16, 6

Vzkriesenie Ježiša Krista, ktoré si vždy pripomínáme na Veľkú noc, nie je len Biblický príbeh, ale je to historická udalosť, ktorú potvrdzujú aj viaceré mimobiblické - židovské aj mimožidovské pramene (jedno aj druhé v tom období znamenalo kresťanstvu nepriateľské). Napr. rímski historici Cornelius Tacitus a Suetonius, grécky satirik Lucian, Talus, Flegon, Mara Bar-Serapion, Žid Josephus Flavius a iní. V dejinách sa ale udialo všeličo, čo je nespochybniteľné, čo sa nás ale dnes netýka a nedotýka. K udalosti vzkriesenia Ježiša Krista, ktorý zomrel ukrižovaním na Golgote za Jeruzalemom sa dodnes vraciame nielen ako ku úctyhodnej spomienke, ale ako ku živému, aktuálnemu a v súčasnosti (DNES!) na nás pôsobiacemu daniu.

Ježišovo zmŕtvychvstanie je zásah do životov všetkých ľudí a zásah do našich dnešných životov. Pri tom nestojí (aj keď je historickou doložitelnou skutočnosťou) na dôkazoch a na výpovediach svedkov, ale stojí na našom vlastnom postoji voči tejto neuveriteľnej skutočnosti, ktorá nadobúda pri nás svoje účinky vtedy, keď v ňu uveríme.

Zmŕtvychvstanie začína pri ženách, ktoré po veľmi zlých, katastrofálnych veľkonočných sviatkoch, počas ktorých hrozou smrťou bola zabitá ich nádej, idú urobiť aspoň niečo z toho, čo sa má urobiť, aspoň niečo tak, ako to bývalo, ako bol zvyk: chcú aspoň pohreb vykonať „normálne“, chcú pomazať Ježišovo mŕtve telo. A čo sa im stalo pri hrobe? Ani tam nič nie je ako obvykle. Kameň pred hrobom je preč, hrob je prázdny. Oni tam bezradne stoja, boja sa. Ani vo svete zosnulých už neplatilo to staré. Z každej rutiny boli úplne vyrušené. Práve tá situácia, keď boli silno vyrušené z rutiny a keď sa pozerali na svet okolo seba ako na bielu tabuľu, lebo všetko staré bolo vymazané a už neplatilo, bola vhodná na to, aby im bola vysvetlená nová mimoriadna skutočnosť: Ježiš vstal z mŕtvych, lebo je Boh a je pri tom len prvým, ktorému sa toto stalo, lebo je Spasiteľom sveta, ktorý ku sebe pritiahne každého, kto sa Mu vo viere odovzdá. Toto sa deje preto, že svojou nevinnou smrťou vykúpil každého človeka z hriechu, a tak zo smrti. Tieto ženy tomu uverili. Muži najprv ani nie, museli sa ísť presvedčiť. Vtedy, ako aj dnes – niekto veril, niekto nie.

Ak sa Kristovo vzkriesenie má stať radostnou skutočnosťou nášho života, aj my musíme, tak ako tie ženy pri hrobe, privrieť oči pre rutinu tohto sveta a dovoliť Bohu, aby nám zbaveným akýchkoľvek predsudkov zvestoval pravdu.

Základ zvesti vo veľkonočné ráno je, že existuje bezpodmienečná láska. Z tej Lásky jej Posol žije aj po smrti. V mene tej lásky môžeme úplne všetko - život aj smrť, pokojne s dôverou prenechať Bohu. Posolstvo o nezničiteľnosti lásky je to, čo prišlo do tohto sveta prostredníctvom Ježiša, ktorého vyznávame ako Krista. To posolstvo je srdcom kresťanstva. Dnes je oslava tohto srdca „vyhostená“ z kostolov, z komfortnej zóny. Nie preto, že je porazená, alebo preto, že by mala byť umlčaná, ale preto, aby sa lepšie dostala do sveta, aby nezakryvaná múrmi kostolov bola s celou svojou krásou ukázaná pred svetom, lákavá, oslovujúca, mnohých zachraňujúca. Takú Veľkú noc si mimo kostolov spravme, bratia a sestry, tak Nezničiteľnú Lásku oslávme, aby už nikto bez nej nechcel byť. Nie sme vyhnaní, ale sme poslaní z kostolov k ľuďom. Ja a každý iný duchovný, ty a každý iný kresťan!

Žijeme vo svete, kde polovicu celosvetového majetku a bohatstva drží vo svojom vlastníctve 1% ľudstva; o druhú polovicu sa delí zostávajúcich 99 percent. Nie je to dobré a nevyjde to na dobré a nie je to v súlade s láskou. Aj keď pravdepodobne na tom málo čo zmeníme, treba nám urobiť toľko, koľko je v našich silách: postaviť každý deň náš život do služby láskavosti, do služby Lásky. Snažme sa učiť, tak ľahšie znesieme našu nevedomosť. To čo treba nám Pán Boh dá poznať.

S týmto postojom sa život stane ľahším. Toto nie je triumfujúce veľkonočné nadšenie, ale skôr pokojné veselie. Žiadny veľkonočný smiech – ale skôr veľkonočný úsmev.

Viac nám ani netreba, lebo **keď hľadáme Ježiša Nazaretského, toho ukrižovaného, tak sa nemusíme báť, lebo On žije!**

AMEN OKo

Na Veľkú noc

Vít'azný Kriste, buď Ti večná chvála,
keď Tvoja sila aj smrť prevládala:
nedeľa svitla po Velikom piatku,
a mení horké slzy v nádej sladkú!
I v našom srdci čistá radosť jasá,
žeš' vstal, - a zloba sveta utiahla sa,
to nalieva nám sily k žitia boju
za pravdu Tvoju a za vieru svoju.
Ó, vzkriesený náš Pane, praj nám kľudu
a žehnaj sám v deň tento svojmu ľudu,
uľavuj chorým, vylieč neduh všaký,
vyslyš tých, ktorí hľadia nad oblaky,
požehnaj tým, čo museli v kraj iný
za skyvou chleba – diaľnej do cudziny,
udrž ich v zdraví, popraj šťastie v diele,
chráň od úrazu na duši i tele!
Domácich poteš, - že ich prosbu čuješ
a na ich milých v svete pamätuješ!
Požehnaj biednym, Pane milostivý,
požehnaj zemi, čo nás všetkých živí,
otvor nám hojnosť štedrosti tým jarom...!
Požehnaj všetkým našim hospodárom,
otcom i matkám, na nich starosť leží,
vzbud' novú, jasnú nádej pri mládeži,
jak prebija sa v sade kviet'a znova,
nech pučí v srdciach pravda Tvojho slova,
a jak s' ten kameň zdvihol niekdy z hrobu,
daj dietkam svojim dožiť lepšiu dobu,
nech v srdciach jasot nedele tej vzplanie...
A po skončení žitia – vzkries nás, Pane.

Martin Rázus

Ó, Kriste, keď si zvládal smrť.

Ó, Kriste, keď si zvládal smrť,
neodchoď od nás, s nami buď,
vod' nás a v púti z lásky rad',
na naše ľudské biedy hľad'!
Buď s tými, čo Ťa volajú
a v Tvoju pomoc ufajú!
Kde súži nemoc – vzhliadni, lieč,
a daj čuť verným Tvoju reč,
čo dvíha z lôžka – uľaví,
osladí život boľavý!
Buď s tými, čo šli do sveta,
kde nádej v Tebe opretá -
pomáhaj dietkam, rodičom,
nedaj triet' biedy na ničom!
A tých, čo v smútkoch hľadia k nám,
poteš – ó, Pane – poteš sám,
uist' ich v svojej добрote
o novom, lepšom živote,
kde shliadajú, až príjde čas,
stratených svojich milých zas!
A keď sa budí nová kvet,
i strom sa počal pod ním skviet',
i tráva bujnie zelená,
na poli úfnosť znovená -
ach, Spasiteľu, šťastia praj
a chlebu nášmu požehnaj!
Jak v Emaus tých raz z večera,
sa zrak náš k Tebe upiera:
Ó, zostaň s nami, s nami buď,
pamätaj na nás – na svoj ľud
a niekdy, až raz zmrkne sa,
otvor nám svoje nebesá!

Martin Rázus

„Potom pri západe slnka všetci, ktorí mali chorých na rozličné neduhy, privádzali ich k Nemu, a On kládol ruky na každého z nich a uzdravoval ich.“ [L,4,40]

Bože, vďaka Ti, že máš všade svojich ľudí. Ďakujem za lekárov, sestričky a lekárnikov. Povolal si ich, aby liečili nás ľudí. Obdarúvaj ich stále väčšou úctou k človeku. Pomáhaj im spoznávať nové veci o ľudskom tele a o ľudskej duši. Ved' ich ruky, keď sa dotýkajú chorých a utrápených. Hovor a konaj ich prostredníctvom. Posilňuj ich v trpezlivosti a nežnej starostlivosti. Dávaj im múdrosť správne stanovovať choroby a presne zasahovať do ľudského tela. Požehnávaj ich všetkým dobrým. Amen (Z knihy Keď nám chýbajú slová, pripravila Soňa Lopuchová)

.....

*Zelenický spravodaj vydáva Ev. a.v. farský úrad Horné Zelenice, pre misijné potreby CZ
Horné Zelenice č.44, 92052 p. Siladice, Redakčná rada: Olina Kolar, Zuzana Kučerová, Anna Šándorová, Martin Štrba
mobil zborovej farárky 0944 067969,webstránka: zelenice.evav.cz, e-mail: ecavzelenice@gmail.com*